

Č. 7867.

Stavební právo. — Řízení správní (Slovensko):
Nájemníci domu nejsou legitimováni k opravnému prostředku proti
příkazu, aby dům byl sbořen (Trenčín).

(Nález ze dne 11. dubna 1929 č. 6803.)

V ě c: Max K. a spol. v T. proti župnímu úřadu v Turč. Sv. Martinu
o stavební věc.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byla st-lům v pořadí instancí správních odepřena legitimace k opravnému prostředku proti stavebně policejnímu příkazu okr. úřadu v T. ze 4. března 1927, aby byl sbořen dům, ve kterém bydlili st-lé jako nájemníci. Stalo se tak proto, že st-lům jako nájemníkům onoho domu nepřísluší podle stav. statutu města T. ve stav. řízení postavení stran. Naproti tomu namítají st-lé, že nař. rozhodnutí mylně se odvolává na stav. statut města T., neboť — nehledíc k tomu, že ani ten nevyklučuje, aby nájemníci vystupovali v řízení stavebním jako strana, — nemohou ustanovení statutu odporovati § 4 zák. čl. XX:1901 a § 4 prov. nař. č. 4600 ME:1901, podle nichž jest zúčastněnou stranou v adm. věcech soukromého rázu ten, o jehož právo nebo zájmy ve věci běží, v adm. věcech veř. rázu každý, jehož se rozhodnutí dotýká jako člena veř. společenstva, což platí také pro řízení ve věcech stavebních.

V tomto směru vyslovil nss již v nál. Boh. A. 7453/28 právní názor, že interestem ve smyslu § 4 zák. čl. XX:1901 a § 4 nař. č. 4600/1901 ME legitimovaným k opravným prostředkům ve správním řízení jest ten, koho označují za interesta právní normy, upravující tu kterou právní materii. Trváje na tomto právním názoru i v tomto případě shledal nss bezdůvodnou námitku, dovozující, že legitimace st-lů k opravným prostředkům byla neprávem posouzena výhradně podle stav. statutu města T.

Uvádí-li se ve stížnosti, že stav. statut města T. nevyklučuje, aby nájemníci vystupovali v řízení stav. jako strana, sluší na to odpovědět, že tato okolnost sama o sobě nestačí, aby založila postavení strany v řízení správním, neboť — jak bylo uvedeno — jest právním interestem jen ten, koho právní norma upravující tu kterou právní materii za interesta označuje. Že by tomu tak bylo podle stav. statutu města T., toho stížnost ani netvrdí.

Stížnost nemůže nic dovoditi pro svoje stanovisko z § 4 zák. č. 48/25 o ochraně nájemníků, neboť nešlo v konkrétním případě o věc, která by měla býti posouzena podle tohoto zákona, nýbrž o otázku stavebně policejní upravenou stav. statutem města T. Jest proto jedině podle tohoto statutu posouditi, příslušelo-li st-lům postavení strany v řízení správním čili nic.

Neměli-li však st-lé v řízení správním postavení strany, nelze shledávati podstatnou vadu řízení v tom, že jim rozhodnutí I. stolice nebylo doručeno a že žal. úřad k výtce jimi v tomto směru vznesené v rekursu z rozhodnutí I. stolice nepřihlédl. — — —